

Poco Allegretto

Det var Ridder Herr Aage han reed sig un-der Öe; fæ-sted han Jomfru El-se, hun var saa yæn en
 Moe; fæ-sted han Jom-fru El-se alt med hin rö-de Guld; Maanedsdag der ef-ter, laae
 han i sor-ten Muld.

3 Vers) Han
 5 Vers) Alt

2. 3. 4.

2.
 Det var Jomfru Else,
 Hun var saa sorrigfuld;
 Det hørte Ridder Herr Aage
 Dybt under sorten Muld.
 Opstod Ridder Herr Aage,
 Tóg Kisten paa sin Bag,
 Lakked saa til hendes Buur,
 Sig selv til megen Umag.

3.
 Han klapped paa Dören med Kiste,
 Fordi han havde ei Skind:
 Hör du Jomfru Else!
 Ög luk din Fæstemand ind.
 Giensvared Jomfru Else:
 leg lukker ei op min Dör,
 För Du kanst Jesu Navn nævne,
 Alt som du kunde för.

4.
 Hvergang du dig fryder
 Og i din Hu er glad,
 Da er min Kiste forinden
 Med röde Rosenblad;
 Hvergang du er sorrigfuld
 Og i din Hu er mod,
 Da er min Kiste forinden
 Alt med hint levret Blod.

5.
 Alt galer Hanen hin röde
 Til Graven maa jeg ned;
 Til Graven skulle alle Döde;
 Thi maa jeg følge med.
 See du op til Himlen,
 Og til de Stierner smaae,
 Da skalst du see hvor sagtelig
 At Natten den mon gaee.

6.
 Op saae Jomfru Else,
 Op til de Stierner smaae;
 J Graven sank den Döde,
 Hun hamei mere saae.
 Hiem gik Jomfru Else,
 Hun var saa sorrigfuld;
 Maanedsdag derefter
 Laae hun i sorten Muld.